

[Justitsministeren.]

en del af de hunde, der hidtil har været holdt som lænkehunde, simpelt hen må affives. Det er baggrunden for, at jeg har ment det rigtigt at fastsætte en lidt længere frist end for lovens ikrafttræden i øvrigt.

I denne forbindelse kritiserede det ærede medlem fru Else-Merete Ross bestemmelsen om, at man i denne overgangstid skal røre lænkehunden 1 time 2 gange daglig, idet det ærede medlem, naturligvis med rette, pegede på, hvor svært det vil blive at sikre overholdelsen af denne bestemmelse. Det erkender jeg uden videre, men vil gerne føje til, at jeg mener det rigtigt i den overgangsperiode, der er tale om, at have et sådant påbud. Jeg vil gerne diskutere spørgsmålet i udvalget og gøre rede for min begrundelse for denne bestemmelse. Jeg erkender uden videre de betænkeligheder, der er knyttet til vanskeligheden ved at få bestemmelsen overholdt, og erkender også, at en bestemmelse af denne karakter naturligvis kan anvendes til chikane over for personer, som man mener ikke overholder påbuddet. Som sagt, jeg er særdeles villig til at diskutere spørgsmålet. Men jeg vil simpelt hen mene, det er rigtigt i overgangstiden at opretholde påbuddet som udtryk for den dyrevenlighed, som jeg var glad for at konstatere hos samtlige ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Hjortnæs spurgte: hvad gøres der for at skride ind mod besudling af fortovene? Jeg giver med det samme det svar, som det ærede medlem ventte: for lidt. Men det ærede medlem ved jo, at vi ikke har den politistyrke, som jeg tror er nødvendig, så der bliver nogle opgaver, som utvivlsomt må forsømmes, og dette er vel et af de områder, hvor forsømmelsen kan konstateres.

Det ærede medlem hr. Hjortnæs rejste et spørgsmål, som også andre ærede ordførere har været inde på, nemlig: er det bestemte hunderacer, der er særlig slemme til at strejfe, og er det byernes hunde, der strejfer? Jeg vil naturligvis forsøge, om vi kan fremskaffe oplysninger, der kan belyse det rejste problem. Jeg tvivler på, at det kan lykkes, for i mangfoldige tilfælde finder man ikke frem til de hunde, der har begået drab på får og andre husdyr, og når man ikke ved, hvilken hund det er, er det natur-

ligvis på forhånd umuligt at sige, hvilken race det har drejet sig om.

Det ærede medlem hr. Hjortnæs rejste det problem, som jeg ved mange har spekuleret over: om man her i landet burde indføre forbud mod bestemte hunderacer. Det vil jeg nok være noget betænkelig ved, fordi jeg tror, det bliver meget vanskeligt at påvise, at bestemte hunderacer har dårlige egenskaber, der ikke findes hos andre racer, og det måtte vel være begrundelsen for at forbyde netop disse racer.

Så nævnte det ærede medlem hr. Hjortnæs endelig problemet om at få en kattelov, og uden at binde mig på nogen måde vil jeg gerne sige, at vi har fået henvendelser om det problem, der melder sig hvert efterår, nemlig de herreløse katte. Om der kan komme noget som helst ud af det, tør jeg ikke have nogen mening om, men vi ser i hvert fald på det.

Det ærede medlem hr. Ejner Kristensen fandt, at det var en forkert sondring, vi havde i forslaget den sondring, som også består i den gældende lov imellem små og store hunde, og det ærede medlem talte om de arrige små hunde. Jeg bestrider ikke, at sådanne findes, men jeg vil gerne sige, at hvis jeg stod over for valget imellem i en mørk hulvej at skulle møde en doberman-pincher eller en pekingeser, så er jeg slet ikke i tvivl om, hvad jeg valgte.

Det ærede medlem hr. Ejner Kristensen og med ham en række andre ordførere gik ind for den tanke, at den første hund på en gård, om jeg må bruge det udtryk, under alle omstændigheder, uanset dens størrelse, skal være afgiftsfri. Det er klart, at det er et spørgsmål, vi kan diskutere i udvalget. Her vil jeg dog gerne pege på, at bestemmelsen i § 3, stk. 2, måske kan føre til, at man ser en lille smule mildere på spørgsmålet, idet der her er tale om en dispensationsbeføjelse.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Ejner Kristensen ikke ville være med til at gennemføre forbud mod lænkehunde — jeg ved ikke, om jeg har forstået det rigtigt. Det er jo klart, at vi må diskutere dette spørgsmål i udvalget ligesom de bestemmelser, det ærede medlem fru Else-Merete Ross kritiserede.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn, der jo har den fordel fremfor os andre at kunne